

(171. 1.)

GELEIDENDE BRIEF.

*Zijne Excellentie den heer Minister van Staat,
Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-
Generaal.*

's GRAVENHAGE, 14 Maart 1902.

Ik heb de eer Uwer Excellentie hiernevens te doen toekomen eene Nota van Inlichtingen op het weder hierbij gevoegd met Uwen brief van 17 Mei 1901, n°. 144, o. a. ontvangen adres van G. W. KLUMPENHOUWER, eervol ontslagen kok in het Rijks-opvoedingsgesticht voor jongens „de Kruisberg” te Doetinchem.

De Minister van Justitie,

J. A. LOEFF.

(171. 2.)

NOTA VAN INLICHTINGEN.

De adressant werd op 16 November 1884 op mondelingen last van het college van regenten over nevensvermeld gesticht als hulpbewaarder-reiniger of ter vervanging van andere beambten tijdelijk in dienst genomen. Als zoodanig bleef hij werkzaam tot 16 April 1890, toen hij werd benoemd tot kok in genoemd gesticht. Tot zijne aanbeveling werd door het college van regenten aangevoerd, dat hij meermalen bij ziekte of afwezigheid om andere redenen van den kok dezen had vervangen, en had getoond voor de vacerende betrekking geschikt te zijn. Aan

die goede verwachtingen heeft hij echter slechts korten tijd beantwoord. Enkele jaren na zijne aanstelling gaf hij toch in de waarneming van zijn dienst aanleiding tot klachten en moest gedurig worden onderhouden over zijne slordigheid, onzindelijkheid en het niet opvolgen van uitgevaardigde orders. Hij betoonde weinig ijver, zoodat hem telkens hulp moest worden verleend.

Op grond van een en ander en wijl van het aanwenden van verdere pogingen om hem er toe te brengen zich naar behooren van zijne verplichtingen te kwijten, geen gunstige uitkomst werd verwacht, kon hij in zijne betrekking niet worden gehandhaafd en werd hij bij wijze van gunstbetooning in de g-legenheid gesteld zijn eervol ontslag te vragen, waarvan hij gebruik maakte. Dat ontslag werd met ingang van 1 Augustus 1898 verleend.

Hij zond daarna de vereischte stukken in tot het bekomen van pensioen. Tot het verleenen daarvan werden echter geene termen gevonden, wijl hij als vast ambtenaar den Staat niet ten minste 10 jaar had gediend (in die hoedanigheid had hij de betrekking van kok ruim 8 jaar waargenomen) en zijn vroegere dienst als hulpbewaarder in het gesticht voor de regeling van zijn pensioen niet in aanmerking kon worden genomen bij gebreke aan eene behoorlijke aanstelling als zoodanig. Niet tevreden met die uitspraak gaf hij zijn verlangen te kennen, dat over het advies van den Pensioenraad op zijne aanvraag om pensioen het gevoelen van den Raad van State mocht worden ingewonnen. Aan zijn adres werd het verlangde gevolg gegeven. De uitslag der overwegingen was echter niet in zijn voordeel, want bij Koninklijk besluit van 6 April 1899 n°. 16 werd, in overeenstemming met het advies van den Raad van State, afdeling geschillen van bestuur, zijn verzoek om in het genot van pensioen te worden gesteld, afgewezen. Hij heeft zich daarop tot des ondergeteekenden ambtsvoorganger gewend met een adres strekkende tot het terugbekomen van zijne bijdrage aan het pensioenfonds voor burgerlijke ambtenaren. Op dat adres werd afwijzend beschikt op grond van artikel 17 der wet van 9 Mei 1890 (*Staatsblad* n°. 78) regelende de pensioenen der burgerlijke ambtenaren.